

Sygn. akt II K 13/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 grudnia 2019r.

Sąd Rejonowy w Pabianicach w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Marzena Sztajer

Protokolant: st. sekr. sąd. Renata Jakóbczak, staż. Dominika Latusek

po rozpoznaniu w dniach 15 kwietnia 2019r., 27 maja 2019r., 24 czerwca 2019r., 21 sierpnia 2019r., 24 września 2019r., 8 października 2019r., 28 października 2019r. i 9 grudnia 2019r.

z udziałem oskarżyciela posiłkowego P. P. (1)

sprawy

1. **K. B.**

urodzonej (...) w Ł.

córki P. i A. z domu P.

oskarżonej o to, że:

I. w dniu 19 września 2016r. w miejscowości R., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z S. S. i nieustalonym do chwili obecnej mężczyzną, wzięła udział w pobiciu P. P. (1) poprzez kilkakrotne uderzenie ręką w brzuch oraz uderzenie pięścią i głową w twarz narażając go w ten sposób na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo nastąpienie skutku określonego w art. 156 § 1 k.k. lub w art. 157 § 1 k.k.,

tj. o czyn z art. 158 § 1 k.k.

2. **S. S.**

urodzonego (...) w Ł.

syna M. i E. z domu B.

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 19 września 2016r. w miejscowości R., woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z K. B. i nieustalonym do chwili obecnej mężczyzną, wziął udział w pobiciu P. P. (1) poprzez kilkakrotne uderzenie pięścią i głową w twarz narażając go w ten sposób na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo nastąpienie skutku określonego w art. 156 § 1 k.k. lub w art. 157 § 1 k.k.,

tj. o czyn z art. 158 § 1 k.k.

II. w miejscu i czasie jak w punkcie I kierował groźby bezprawne, używając słów o treści „łeb obetnę jak pójdziesz na psy” wobec P. P. (1) w celu wywarcia wpływu na zeznania w/w świadka w przedmiotowej sprawie, przy czym groźby te wzbudziły w pokrzywdzonym uzasadnioną obawę ich spełnienia,

tj. o czyn z art. 245 k.k.

1. w miejsce zarzucanych w punktach I czynów oskarżonych K. B. i S. S. uznaje za winnych tego, że w dniu 19 września 2016r. w R., działając wspólnie i w porozumieniu wraz z nieustalonym dotychczas sprawcą, wzięli udział w pobiciu P. P. (1) poprzez kilkakrotne uderzenie pokrzywdzonego otwartą ręką i pięścią w twarz oraz w głowę, uderzenia ręką w brzuch, nadto uderzenie z tzw. główki, narażając pokrzywdzonego w ten sposób na bezpośrednie niebezpieczeństwo nastąpienia skutku określonego w art. 157 § 1 k.k., czym wyczerpali dyspozycję art. 158 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 158 § 1 k.k. w zw. z art. 37 a k.k. w zw. z art. 34 § 1 i § 1a pkt 1 k.k. w zw. z art. 35 § 1 k.k. wymierza oskarżonej K. B. karę 4 (czterech) miesięcy ograniczenia wolności, zobowiązując oskarżoną do wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym, zaś oskarżonemu S. S. wymierza karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym;
2. oskarżonego S. S. uznaje za winnego zarzucanego mu w pkt II czynu wyczerpującego dyspozycję art. 245 k.k. i za to na podstawie art. 245 k.k. w zw. z art. 37 a k.k. w zw. z art. 34 § 1 i § 1a pkt 1 k.k. w zw. z art. 35 § 1 k.k. wymierza oskarżonemu karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym;
3. na podstawie art. 85 § 1 i § 2 k.k. i art. 86 § 1 i § 3 k.k. łączy jednostkowe kary ograniczenia wolności orzeczone w punktach 1 i 2 niniejszego wyroku wobec oskarżonego S. S. i wymierza oskarżonemu łączną karę 10 (dziesięciu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym.
4. na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeka na rzecz oskarżyciela posiłkowego P. P. (1) od oskarżonej K. B. i oskarżonego S. S. kwoty po 300 (trzysta) złotych tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w związku z przypisaniem przestępstwa w punkcie 1 niniejszego wyroku;
5. zwalnia oskarżonych od zwrotu kosztów sądowych w całości, obciążając nimi Skarb Państwa.